

РЕШЕНИЕ

№ 7405

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в
публично заседание на 09.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12967** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК.

Делото е образувано по повод жалба от З. С. К. срещу Решение № РД-11-38/12.11.2025г. на Министъра на икономиката и индустрията.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат С. А. с редовно пълномощно. Поддържа жалбата по заявените в същата основания. Моли актът да бъде отменен и преписката да бъде върната на органа за произнасяне с указание за уважаване на направеното искане.

Ответникът – Министър на икономиката и индустрията, се представлява от юрк Х., която моли жалбата да бъде оставена без уважение. Представя писмени бележки.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят З. С. К. е старши изследовател в екипа по технологии и права на човека на Human Rights Watch, международно НПО, което разследва международните нарушения на правата на човека.

Със заявление № 94-ДОИ-41/05.11.2025 г-н К. прави запитване до Министъра на икономиката и индустрията и Междуведомствената комисия за контрол на износа и неразпространение на оръжия за масово унищожение, с което изисква да му се предостави достъп до: „всички индивидуални разрешения за износ, глобални разрешения за износ и национални генерални разрешения за износ, с конкретна подробна информация за техния номер, вид разрешение, количество на изделията и тяхната стойност, местоназначение – държава, наименование на износителя, вида и произхода на продуктите или изделията, крайната употреба и крайния

потребител, както и цялата друга налична информация в разрешенията, издадени от Междуправителната комисия за всички категоризирани като „изделия за кибернаблюдение“ съгласно определенията, посочени в Регламент 2021/821, от 1 януари 2019 г. до настоящата дата“ С Решение № РД-11-38/12.11.2025г. на Министъра на икономиката и индустрията е постановен частичен отказ за предоставяне на исканата информация. За периода от 2019г. до 2023г. Министърът твърди в мотивите си, че в предходните 6 месеца е предоставил исканата информация с Решение № РД-11-21/09.06.2025г., а съгласно разпоредбата на чл.37 ал.1 т.3 ЗДОИ, това се явява основание за отказ.

По отношение на информацията за 2024г., Министърът предоставя доклада за съответната година изготвен по чл.74 вр. чл.70 от Закона за експортния контрол на продукти, свързани с отбраната, и на изделия и технологии с двойна употреба (ЗЕКПСОИТДУ). Въпросният доклад включва „обобщени данни за издадени разрешения, които включват видове разрешения, категории, стойност, местоназначения и откази“.

Относно информацията за 2025г., Министърът изтъква правилото, че задължените по ЗДОИ органи не са длъжни да изготвят информация, която още не е събрана и обработена само за нуждите на конкретното искане.

Съдът намира, че жалбата се явява допустима и основателна.

Не е спорно, че същата е подадена в срок и от засегнатата неблагоприятно страна. По основателността се съобрази следното:

Не е спорно, че жалбоподателят З. С. К. е изискал да му бъде предоставена обществена информация със заявление № 94-ДОИ-41/05.11.2025г. до Министъра на икономиката и индустрията и Междуправителната комисия за контрол на износа и неразпространение на оръжия за масово унищожение.

Не е спорно още, че същият е направил предходно запитване със заявление № 94-ДОИ-28/29.05.2025г., с което е изискал сходна информация спрямо тази в искането от ноември същата година. На база на това е постановено решение РД-11-21/09.06.2025г. на Министъра на икономиката и индустрията, с което привидно се предоставя достъп до потърсената информация. Във въпросното решение се предоставя информацията във вида, в който държавите членки на ЕС са задължени да я предоставят на ЕК - по години от 2019г. до 2023г. В предоставената такава са включени брой на издадените разрешения за съответната година, брой на отказите, вида на системите, държавите, за които са предназначени и стойността им. За годините 2024г. и 2025г. Министърът правилно изтъква, че тъй като искането е направено на 29.05.2025г., а компетентните органи са задължени да изготвят докладите за предходната година до 30 юни на следващата календарна година – чл.74 ал1. (ЗЕКПСОИТДУ), към момента на постъпилото заявление исканата информация за двете години не е била събрана и обработена, което съобразно правилата на ЗДОИ е основание за правомерен отказ.

Несъмнено, макар и настоящото производство да не е с предмет - обжалване на първото решение на Министъра, с което е предоставя информация за периода от 2019г.-2023г., следва да се извърши преценка дали с решението си Министърът предоставя исканата информация, за да може впоследствие да претендира правото на отказ по чл.37 ал.1 т.3 от ЗДОИ във второто си решение – предмет на производството. След анализ на предоставената информация и приложената мотивация, става ясно, че Министърът не предоставя цялата искана информация, като я заменя с обобщена нейна версия, която дори не включва поисканите от заявителя номер на изделията, количество на самите изделия, както и информация за крайната употреба и крайния потребител.

Нито в първото решение на Министъра, нито във второто тези данни са предоставени или

изобщо коментирани. От фактическа страна, съдът приема като основание за непредоставянето на исканите данни съображения за търговска тайна, национален интерес и лични данни, но за да не бъде нарушено правото на защита на жалбоподателя, тези мотиви следва да бъдат развити в решението, с което конкретно се отказва въпросната информация.

В настоящия случай, Министерът не е предоставил исканата информация, но и не е отказал изрично, излагайки подробна аргументация каквото следва да се приложи по смисъла на чл.59 АПК. Мълчаливият отказ, по отношение на детайлната информация, изискана в казуса е недопустим на основание чл.28 от ЗДОИ.

В така развилата се ситуация, съдът намира отказа за ненадлежно мотивиран в частта за изисканите данни за периода от 2019г.-2024г. Към момента на второто запитване от 05.11.2025г., дата 30.06.2025г. е минала, следователно данните за 2024 г. следва да са събрани и обработени от компетентната комисия. Относно данните за 2025г. – органът не е длъжен да изготвя информация, която все още не събрал и обработил, за целите на конкретното искане.

Настоящият съдебен състав смята, че липсата на подробни мотиви, както и липсата на изрично формиран отказ, относно част от заявената информация се явява съществен порок на обжалвания акт.

По изложените съображения, жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, като след отмяна на оспорената част от акта, преписката следва да бъде върната на органа за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Разноски не са претендирани, поради което не следва да бъдат присъждани.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 и чл. 173, ал.2 от АПК, 48- ми състав на Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РД-11-38/12.11.2025г. на министъра на икономиката и индустрията.

ИЗПРАЩА преписката на Министеръта на икономиката и индустрията за ново произнасяне в 14-дневен срок със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

Решението е окончателно.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ